

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF REPUBLIC OF KAZAKHSTAN

ӘЛ-ФАРАБИ АТЫНДАҒЫ ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТИ
КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ ИМЕНИ АЛЬ-ФАРАБИ
AL-FARABI KAZAKH NATIONAL UNIVERSITY

Биология және биотехнология факультеті
Факультет биологии и биотехнологии

IV ХАЛЫҚАРАЛЫҚ
ФАРАБИ ОҚУЛАРЫ
Алматы, Қазақстан, 4-21 сәуір 2017 жыл

Студенттер мен жас ғалымдардың
"ФАРАБИ ӘЛЕМІ"
атты халықаралық ғылыми конференция
МАТЕРИАЛДАРЫ
Алматы, Қазақстан, 10-11 сәуір 2017 жыл

IV МЕЖДУНАРОДНЫЕ
ФАРАБИЕВСКИЕ ЧТЕНИЯ
Алматы, Қазақстан, 4-21 сәуір 2017 жыл

МАТЕРИАЛЫ
международной научной конференции
студентов и молодых ученых
"ФАРАБИ ӘЛЕМІ"
Алматы, Казахстан, 10-11 апреля 2017 года

IV INTERNATIONAL
FARABI READINGS
Almaty, Kazakhstan, April 4-21, 2017

MATERIALS
of International Scientific Conference
of Students and Young Scientists
Almaty, Kazakhstan, April 10-11, 2017

Алматы
"Қазақ университеті"
2017

REVEALING NON-HOST RESISTANCE IN MODEL OBJECT *BRACHYPODIUM DISTACHYON*

Zhangissina S.K.
Al-Farabi Kazakh national university, Kazakhstan, Almaty
saule.zhangisina@gmail.com

Plants are facing certain challenges by bacterial, fungal, oomycete and viral pathogens during their life cycle. In order to defend against these biotic stresses, plants possess dynamic, natural immune system, which efficiently detects potential pathogens and initiates a resistance response in the form of basal resistance and/or resistance-gene-mediated defense often associated with the reaction of hypersensitivity. Depending upon the nature of plant-pathogen interactions, plants employ two principal defense mechanisms of non-, host resistance. Host resistance is mostly cultivar- or accession-specific and less durable than non-host resistance. Resistance impaired by most R genes is less durable due to monocultures, which puts tremendous selection pressure on pathogens to lose or mutate their corresponding effectors to evade detection by the host. Non-host resistance (NHR) is the resistance of plants to a plethora of non-adapted pathogens and is considered as one of the most robust resistance mechanisms of plants. Host resistance is generally controlled by single resistance genes (e.g. R genes) while non-host resistance can act against all races of a particular pathogen and can occur in all cultivars. Thus, non-host resistance is more durable due to the reaction to different agents and is the common form of plant defense mechanism exhibited by plants toward a vast majority of potential pathogens. Moreover, non-host resistance is usually more complicated due to the involvement of multiple pathways. For example, glycolate oxidase and proline dehydrogenase modulate reactive oxygen species mediated signal transduction pathways in response to various environmental stresses, and these enzymes are involved in NHR against bacterial pathogens. Complete understanding of nonhost resistance mechanisms is imperative to develop powerful crop cultivars. *Brachypodium distachyon* was proposed as a model object for genetics and molecular genomics in cereals less than 10 years ago. Recent research has demonstrated that *Brachypodium* is either susceptible or partially susceptible to many of the major cereal pathogens such as wheat and rice. The study of *Brachypodium*-pathogen interactions appears to hold great potential in order to improve our understanding of cereal disease resistance, and to guide approaches to enhance this resistance, and thus advance our understanding of non-host resistance and provide new resources for improvement of durable disease resistance.

Scientific adviser: PhD, Tenured Assistant Professor Zhussupova A.I.

ГЕНЕТИЧЕСКИЕ ПАРАМЕТРЫ ТРИПЛОИДНЫХ ЭМБРИОНОВ ЧЕЛОВЕКА В ПРОГРАММЕ IVF

Задубенко Д.В¹, Отарбаев М.К²
1. Казахский национальный университет им. аль-Фараби, Казахстан, г. Алматы
2. Институт репродукции человека и эмбриологии, Казахстан, г. Алматы
denis_zadubenko@mail.ru

В протоколах IVF имеет место серьезная проблема, которая заключается в повышенном, по сравнению с оплодотворением *in vivo*, количестве аномальных зигот. Большинство авторов связывает это с тем, что часть ооцитов, аспирируемых из фолликулов находятся в незрелом состоянии, то есть на стадии метафазы I. Тем не менее, такие ооциты могут быть оплодотворены. Наиболее частой геномной аномалией зигот является триплоидия. Триплоидию выявляют приблизительно в 1% всех зачатий и более чем в 10% случаев всех самопроизвольных абортов. Существует три варианта триплоидии: 69,XXX, 69,XXY, 69,XYY. Чаще встречается аномалия 69, XXY, за ней следует 69,XXX. По механизмам формирования триплоиды делятся на дигенные, диандрические и диспермические. Исследования проведены в период 2015-2017 гг. на базе Института репродукции человека и эмбриологии. Объектом исследований служили интерфазные ядра эмбрионов для выявления патологий по хромосомам 13, 18, 21, 22, X, Y. Полученные данные использовались для оценки возможности трансцервикального переноса в полость матки пациенток исследуемых эмбрионов и для изучения генетических параметров триплоидных эмбрионов в частности. В циклах *in vitro* культивирования исследованы методом флуоресцентной гибридизации *in situ* (FISH) 62 триплоидных эмбриона человека. Изучение генетических параметров проведено в рамках протоколов преимплантационной генетической диагностики (ПГД). На стекла с фиксированными ядрами капали Antifade, в состав которого входит DAPI, дающий синее флуоресцентное окрашивание нуклеиновой кислоты. После, образец накрывали покровным стеклом и микроскопировали под иммерсией. Анализ результатов при помощи флуоресцентного микроскопа представляет собой регистрацию и идентификацию исследуемых хромосом специфически окрашенными флуоресцентными сигналами на различных фильтрах селективно пропускающими свет определенной длины волн.

Наши наблюдения показали, что триплоидные эмбрионы, возникающие в программах IVF, могли следовать различными путями развития, даже в том случае, если они были получены от одних родителей. Примечательны аномалии половых хромосом: XYY- наборы были детектированы в 6, XXX в 7, XXY в 2, X0 в 9 триплоидных эмбрионах. В ходе исследований показано, что в 4 триплоидных эмбрионах имеет место генетический мозаицизм бластомеров. Различия зафиксированы по отношению почти ко всем исследуемым хромосомам-13,18,21,X,Y. Так, например, в бластомерах, принадлежащих одному и тому же эмбриону, могло быть найдено удвоение 18 хромосомы, в то время как соседний бластомер был нулевым по 18 хромосоме.

Научный руководитель: 1. д.б.н., профессор Айташева З.Г., 2. д.б.н. Байкошарова С.Б.

ГЕНОПРОТЕКТОРНЫЕ СВОЙСТВА ЭКСТРАКТА *INULABRITANNICAL*

Илиясова А.И., Ловинская А.В., Султанова А.А.
Казахский национальный университет им. аль-Фараби, Казахстан, г..Алматы
ailiyassova@mail.ru

В настоящее время в биосфере идет прогрессивное накопление химических соединений антропогенной природы, многие из которых обладают мутагенными свойствами. Поэтому поиск антимутагенов — синтетических и природных соединений, защищающих генетический аппарат соматических и половых клеток человека от повреждений, является чрезвычайно актуальной задачей. Наиболее распространенными источниками природных соединений, обладающих антимутагенной активностью, являются растения. Ученые всего мира ежегодно выявляют антимутагенные свойства экстрактов различных растений, преимущественно лекарственных. Одним из растений, перспективных в этом плане является девясил британский.

На лабораторных мышах была исследована антимутагенная активность экстракта из подземной части девясила британского при совместном воздействии с несимметричным диметилгидразином (НДМГ), обладающим генотоксической активностью (Горянин с соавт., 2013; Ловинская с соавт., 2016). Мышей пошли экстрактом девясила британского в концентрации 150,0 мг/л. Внутрибрюшинно вводили НДМГ в концентрации 6,6 мг/кг (положительный контроль). Забор проводили на следующий день, животных умерщвляли дислокацией шейных позвонков. Объектами исследования являлись следующие внутренние органы - головной мозг, костный мозг, легкие. Генотоксические эффекты изучаемых соединений определяли с помощью метод ДНК-комет (Жанатаев, Дурнев, 2006).

Экстракт девясила модифицировал генотоксический эффект несимметричного диметилгидразина, оказываемый на лабораторных животных. В клетках головного мозга при введении экстракта девясила британского и НДМГ через 24 часа количество повреждений ДНК составило $9,55 \pm 1,79$ и $5,26 \pm 0,90$, соответственно, по показателям «% ДНК в хвосте кометы» и «момент хвоста по Оливе». При этом в положительном контроле содержание ДНК в «хвосте кометы» составляло $7,66 \pm 0,58$, а количество повреждений по «момент хвоста по Оливе» составило $3,25 \pm 0,27$. % ДНК в «хвосте кометы» в клетках костного мозга при совместном воздействии девясила и НДМГ составил $3,97 \pm 0,65$, а по показателю «момент хвоста по Оливе» - $1,61 \pm 0,32$. В положительном контроле данные показатели соответственно составили $5,98 \pm 0,43$ и $2,68 \pm 0,20$. Совместное воздействие НДМГ и экстракта из подземной части девясила в клетках легких по «% ДНК в хвосте кометы» составил $2,78 \pm 0,42$, а по моменту хвоста по Оливе - $0,89 \pm 0,15$. При воздействии только НДМГ эти показатели составили $8,18 \pm 0,91$ и $3,02 \pm 0,34$, соответственно, по показателям «% ДНК в хвосте кометы» и «момент хвоста по Оливе».

Таким образом, в результате проведенного исследования установлено, что НДМГ в использованной концентрации проявил выраженный генотоксический эффект в клетках головного и костного мозга, а также в легких. При совместном действии НДМГ и экстракта девясила британского наблюдалось статистически значимое снижение поражающего действия ксенобиотика, что свидетельствует о наличии антимутагенного эффекта БАВ в экстрактах девясила британского.

Научный руководитель – д.б.н., профессор Колумбаева С.Ж. Работа выполнена в рамках проекта ГР№0115РК00378 (2015-2017 г.)

АСТАНА ҚАЛАСЫ 2030 ЖЫЛҒА ДЕЙІНГІ ТҮРАҚТЫ ДАМУ СТРАТЕГИЯЛЫҚ ЖОСПАРЫ АЯСИНДА ЭКОЛОГИЯЛЫҚ БІЛІМ БЕРУ САЛАСЫНДА ИС-ШАРАЛАР ӘЗІРЛЕУ

Қаналы Н.Т.

С.Сейфуллин атындағы Қазак агротехникалық университеті, Астана қ.

XXI ғасырда Жер галамшарымызды жайлаган экологиялық дағдарыс адам мен табигат арасындағы байланысты өзгерту және осы күні жеткен галамдық өркениеттің барлық жетістіктерін ой елегінен еткізуге мәжбүрледі.

КР Экологиялық кодексінің 25 тарауы экологиялық білім берудің мақсатын, ұйымдастыруышылық негіздерін және мемлекеттік коллаудың маңыздылығын айқын көрсетеді. Экологиялық білім беру мақсаты тұркты даму принциптерін негізделген халықтың өмірлік үstanымын және қогамдағы экологиялық мәдениетті қалыптастыру болып табылады. Ал экологиялық мәдениет тікелей экологиялық тәрбие мен білімге тәуелді.

Экологиялық білім беру мәселесі ең алғаш кең ауқымда XXI ғасырга арналған күн тәртібінде (1992 ж., Рио-де-Жанейро) қозғалды. Одан кейін тұркты дамудың бір белгілі, мақсаты ретіндегі қалыптасып, осы күнге дейін жетті. Қазір әлемде тұркты дамуга көшу үрдісі кеңінен таралуда. Бұл жалпы елге ғана емес, жекелей қалаларға да катысты.

Елордамыз Астана қаласы 2050 жылы әлемнің үздік 10 қаласына енүi тиіс. Бұл мақсатқа қол жеткізу үшін ең алдымен тұркты даму іс шаралары жүргізілуі шарт. Осы сұрақ негізге алына отырып 2006 жылы Астана қаласының 2030 жылға дейінгі тұркты даму стратегиясы кабылданды. Осы стратегияда Астана қаласының экологиялық инфрақұрылымын жақсартудағы бір мақсаты халықтың экологиялық білімін арттыру деп көрсетілген. Себебі, халықтың экологиялық мәдениеттің көтеру арқылы қаланың экологиялық жағдайының төмөндеуін алдын алуға болады.

Осы сұрақтарды бакылау мақсатында Астана қаласы бойынша жоғары сыныптардагы мектеп окушылары мен мұғалімдер және студенттер арасында алеуметтанушылық сауалнама жүргізілді. Сауалнама нәтіжелері окушылардың тұркты даму, өнімдерді қайта қолдану, экологиялық тиімді баламалы технологиялар сияқты бүтінгі күннің өзекті мәселелері туралы білімдері жеткілікісін екенін көрсетті.

Атқарылған жұмыстар жалпы Қазақстан Республикасы мен Астана қаласында экологиялық білім беру жүйесінің нормативтік-құбықтық базасының кең екендігін, ал халықтың экологиялық деңгейн көтеру мақсатында іс-шаралар жоспарының аздығын көрсетті.

Астана қаласы бойынша окушылар мен мұғалімдер және студенттердің экологиялық мәдениеттің көтерегін іс-шаралар әзірленуде.

Рылыми жетекшісі: б.г.к., доцент Сатыбалдиева Г.К.

ПОПЫТКА СБОРКИ РАСТИТЕЛЬНОГО ФАКТОРА ИНИЦИАЦИИ ТРАНСЛЯЦИИ 2 (reIF2) ИЗ РЕКОМБИНАНТНЫХ СУБЪЕДИНИЦ IN VITRO

Кислицин В. Ю., Мусабаев Р. У., Жигайллов А. В.

РГП «Институт молекулярной биологии и биохимии им. М. А. Айтхожина»,

Казахстан, г. Алматы

Эукариотический фактор инициации трансляции 2 состоит из трёх не гомологичных субъединиц. Его основными функциями являются: доставка инициаторной метионил-tРНК (Met-tRN^{Met}) к 40S рибосомной субчастице и участие в гидролизе GTP после достижения сканирующим 48S комплексом старт-кодона.

Фактор eIF2 имеет важное значение в регуляции трансляции у эукариот. У млекопитающих и дрожжей при фосфорилировании α-субъединицы фактора eIF2 по Ser51 (Ser56 у reIF2α из *Arabidopsis thaliana*) происходит резкое ингибирование трансляции. Указанный механизм требует участия фактора инициации трансляции 2B (eIF2B), аналогом которого нет у растений. Таким образом, значение фосфорилирования eIF2α у растений не ясно.

Нами были амплифицированы и клонированы к ДНК-гены α-, β-, γ-субъединиц eIF2 из *Arabidopsis thaliana*. Также сайт-направленным мутагенезом получены кДНК-гены кодирующие фосфомитическую и нефосфорилируемую формы eIF2α. Все кДНК гены были по-отдельности экспрессированы в клетках *Escherichia coli* штамма BL21 (DE3). Рекомбинантные белки были выделены аффинной хроматографией с использованием Ni-NTA агарозы на последовательность His-tag, добавленную на N-конец этих белков. AteIF2α и AteIF2β выделялись в нативных условиях, а AteIF2γ – в денатурирующих.

Сборка фактора проводилась в буфере A следующего состава: 20 mM TrisHCl с pH=7,6, 100 mM KCl, 4 mM MgCl₂, 5 mM Na₂EDTA, 5 mM DTT, 0,1 mM GTP, 0,1 mM каждой из 20 аминокислот, 1 мкг/мл tРНК и 0,1 mM спермидина в течении 1 часа при 26°C. Реакционную смесь пропускали через колонку с фосфоцеллюзой, уравновешенной буфером A. В этих условиях свободные рекомбинантные субъединицы не задерживались на ионообменной смоле. Собранный фактор злюировали с фосфоцеллюзой тем же буфером, но содержащим 550 mM KCl. Собранные фракции анализировали ПААГ-электрофорезом по Лэмми с последующим вестерн-блоттингом. В результате нам не удалось детектировать собранный трехсубъединичный фактор reIF2 во фракциях, в которых он должен был злюироваться по литературным данным.

Работа по сборке рекомбинантного фактора AteIF2 будет продолжена с учётом полученного опыта. В случае успешной сборки, полученный белок можно будет использовать для изучения влияния фосфорилирования eIF2α у растений *in vitro*.

Научный руководитель: д. б. н., профессор Мукашева Т. Д., д. б. н., профессор Исаков Б. К.

ЖҰМСАҚ БИДАЙ ҮЛГІЛЕРІНІҢ САНДЫҚ БЕЛГІЛЕРИНЕ ЖАУАПТЫ ГЕНДЕРДІ ХРОМОСОМАДА ЛОКАЛИЗАЦИЯЛАУ

Қалиолданова Т.

әл-Фараби атындағы Қазак ұлттық университеті, Қазақстан, Алматы қ.

Қазақстанның басты астық дақылының бірі – жаздық бидай жыл сайын егіннің шамамен 15 млн га алып жатыр. Бұл жағдай олардың есіп келе жатқан жақеттіліктерін канагаттандыру, коршаган органдың қолайсыз жағдайларына төзімді ауылшаруашылық сорттарын құру және енгізу бойынша жұмыстық күштейту қажет етеді. Селекциялық жұмыстың жетістігі көбінесе осы мәдениеттің егіп есіру технологиясына және селекцияның бағынышты болады. Селекциялық үрдістің тиімділігін жоғарлатудың жолы цитогенетикалық зерттеулердің жаңа әдісін қолдану болып табылады.

Жеке хромосомалардың генетикалық функциясын анықтау, гендердің локализациясын, жеке белгілердің дамуын бакылау үшін гексаплоидты бидаймен тәжірибелде қалыпты гибридологиялық талдауды қолдану, осы түрлердің полиплоидты табигатымен байланысы белгілі бір күннің көлігінде алып келеді. Бірақ, осы жағдайлар хромосомалар жиынтығында бір хромосомасы жетіспейтін формалары – моносомик немесе артық – три, тетрасомиктер, анеуплоидтарды қолдануға мүмкіндік жасады. Гексаплоидтың бидайда хромосомалардың болмауы толық етелуі мүмкін және бір немесе бірнеше хромосоманың жетіспеуі есімдіктердің өлімінде алып келмейді. Плоидтың төмөнгі деңгейі анеуплоидты талдауда қолдану күннің көлігінде түдіруды.

Зерттеу жұмысында есімдіктердің биіктігі, масакшаның ұзындығы, масакша саны және масактағы дәндөр саны зерттелді. Сандық касиеттерді зерттеу үшін бидайдың қыска сабакты үлгісі к-48198 және Казахстанская 126 сорттарының 21 хромосомасы бойынша моносомды линиялары қолданылды. Жұмыс барысында есімдіктерді зерттеуде салыстырмалы-аналитикалық, статистикалық өңдеу және моносомды талдау әдістері жүргізілді.

Әкіш Б., Досыбаев К., Оразымбетова З., Сейіткан Қ.М. Генетикалық маркерлер арқылы қазақтың биязы жүнді қой тұқымын сипаттау	68
Әлжүл А.Б., Ловинская А.В., Ильясова А.И., Муратова А.Т., Есім Ж. Метилметансульфонаттың британдық андыз (<i>Inulabritannica Composita тысының</i>) сыйындысының есімдіктердің тест – жүйесіндегі мутагендік эффектісінің модификациясы	69
Базылова Т.А., Абекова А.М., Ержебаева Р.С., Мырзабек К.А. Влияние различных концентраций гиббереллиновой кислоты на эмбриогенез и регенерацию Тритикале	69
Бахтамбасова М.К., Смекесов И.Т., Тайпакова С.М. Создание генетически модифицированных промышленных штаммов <i>Saccharomyces cerevisiae</i> , экспрессирующих гены целлюлаз, для получения биоэтанола	70
Ботбасов Д.М., Балтұханов Т.С., Белкожаев А.М., Абайлдаев А.О., Қазымбет П.К., Бахтин М. Атом өнеркәсіп объектілерінің майдыңдағы тұрғындардың <i>RAD51</i> (rs1801320) және <i>XRCC</i> (rs25487) гендерінің полиморфизмдері	70
Ботбасов Д.М., Балтұханов Т.С., Белкожаев А.М., Абайлдаев А.О., Қазымбет П.К., Бахтин М. Полиморфизмы в гене XPD среди населения, проживающего в регионах, прилегающих к объектам атомной индустрии	70
Gritsenko D.A., Kenzhebekova R.T., Deryabina N.D. Designing of the cloning vector for PCR-product	71
Досыбаев К. Ж., Жомартов А.М., Аманбаева У.Ы. Цитогенетические исследования сельскохозяйственных животных из пригородных пастбищных участков г. Жанаозен	71
Дүйсенгалиев Н.М. Влияния отходов нефтегазовой отрасли на устойчивость генома наземных и морских обитателей Мангистауского региона зоны Каспия	71
Ерізатаева Б.Т. Тұзды стресс жағдайында өсірілген жұмсақ бидай сорттарындағы бос пролин мөлшерін анықтау	72
Елубаева М.Е., Буралихев Б.А., Усенбеков Е.С. Эффективность различных способов экстракции ДНК из крови верблюдиц ТОО «Даулет-Бекет»	72
Жұмабай Е.С. Хромосомдысының генетикалық әсерін цитогенетикалық әдіспен зерттеу	72
Zhangissina S.K. Revealing non-host resistance in model object <i>Brachypodium distachyon</i>	73
Задубенко Д.В., Отарбаев М.К. Генетические параметры триплоидных эмбрионов человека в программе IVF	73
Илиясова А.И., Ловинская А.В., Султонова А.А. Генопротекторные свойства экстракта <i>Inulabritannical7</i>	73
Каналы Н.Т. Астана каласы 2030 жылға дейінгі тұркты даму стратегиялық жоспары аясында экологиялық білім беру саласында іс-шаралар азірлеу	74
Кишикина В.Ю., Мусабаев Р.У., Жигайлов А.В. Попытка сборки растительного фактора инициации трансляции 2 (peIF2) из рекомбинантных субъединиц <i>in vitro</i>	74
Калинданова Т. Жұмсақ бидай үлгілерінің сандық белгілеріне жауапты гендерді хромосомада локализациялау	74
Кауқажанова А.Б. Жұмсақ бидай мен жабайы түр (<i>Tr. timopheevii</i>) негізінде алынған F ₁ будандарының фенотиптік және генотиптік ерекшеліктері	75
Қожабек Л.Қ. Жұмсақ бидай (<i>Tr. aestivum</i> L.) коллекцияларының қоңыр тат ауруына (<i>PUCCINIA Recondite tritici</i>) тұрктылығына цитогенетикалық талдау	75
Құлжан М.Ж., Сарсембаева С.А. <i>Arabidopsis thaliana</i> ARP АП-эндонуклеазаларының ДНК закымдануларының репарациясындағы рөлін <i>in vivo</i> жағдайында анықтау	75
Медеубек А.Қ. Әлемдік коллекция үлгілері мен жаздық жұмсақ бидай сорттың F ₁ будандарының комбинациялық қабілеттілігі	76
Муратова А.Т., Аликул А.Б., Илиясова А.И., Ловинская А.В. Модификации токсического и мутагенного действия метилметансульфоната экстрактами кермека гмелина (<i>Limonium gmelini</i> , сем. <i>Plumbaginaceae</i>)	76
Мурзатаева С.С. Использование в спортивном отборе и ориентации анализа полиморфных локусов генов <i>eNOS3</i> и <i>ACE</i>	77
Мусадильдаева А.М. Жүгері (<i>Zea mays</i>) есімдігінің жастық кезеңдері	77
Мынбаева Д.О. Жұмсақ бидайдың қоңыр татқа төзімділігіне моносомалық талдау	77
Naizabayeva D.A., Skiba Y.A., Maltseva E.R., Ismagulova G.A. Molecular genetic analysis of mycobacterial strains of new genetic family KAZ-1	78
Нокербанова А., Сербаева А.Д. Жаздық жұмсақ бидай сорттарының даму типтін тұқым қуалауына генетикалық талдау жүргізу	78
Нуриева Ш.Б. Қапшагай сукоймасының қазіргі таңдағы экологиялық жағдайы	78
Нурланова А.Н. Жұмсақ бидай үлгілерінің сары тат ауруына төзімділігінің генетикасы	79
Омурхаджаева А.М. Қоңырлық шөптесін есімдіктердің (Қазатамактар тұқымдастының) биологиялық ерекшеліктері	79
Рахматуллаева Г.Т., Куанбай А.К. Клонирование и экспрессия единичного гена поли (АДФ-рибоза)-полимеразы-1 растений <i>Arabidopsis thaliana</i> в <i>E.coli</i>	80
Сейдалы Ж.Ә, Аюпов Т.И. Гексаплоидты бидайдың (<i>Triticumaestivum</i>) RHT-1 ергейжейлік генінің қДНК-сын беліп алу және <i>E.coli</i> жүйесінде клондау	80
Сүгірбаева А.Ш. Жұмсақ бидай (<i>Triticum aestivum</i> L.) үлгілерінің сары тат ауруларына төзімділігіне генетикалық талдау	80
Сыздық Б.Ә. Жұмсақ бидайдың физиологиялық және биохимиялық қасиеттеріне <i>Russinia recondita</i> қоңыр жапырақ татының әсері	81
Тайшыман Н.Қ. Жергілікті селекциядагы жұмсақбидайдың физиологиялық-биохимиялық қасиеттеріне ТВИН 20 жогары-белсенді заттың әсері зерттеу	81
Тастамбек К.Т., Акимбеков Н.Ш. Определение качества воды мангистаусского области по изменению биомассы микроводорослей	81
Тастамбек К.Т., Мусиров Б.Н., Бердікулов Б.Т., Цзяо Сяохуэй. Батыс өнірінен алынған су сынамаларының токсинділігін бағалай отырып, экспресс-тест құрастыру	82
Толемисова Ж.Е. Организация контроля технического процесса производства комбикормов	82
Тулекей М., Досыбаев К., Оразымбетова З. Генотипирование овец породы казахский Архармеринос по STR-маркерам	82
Тұысқанова М. Әртүрлі үрмебүршак сорт үлгілеріндегі лектиндірдің жинақталу белсенділігі мен динамикасын анықтау	83
Үсінбек Ж.А. Экологиялық таза киар және қызанак ендіру технологиясын жылышайда өсіріп зерттеу	83
Shaizadinova A.M., Tieubergerova M.Zh., Temirbekova M.N. Genotoxic manifestation of radon and its radioactive decay products	84
Шынығызы Н. Тұзға төзімді күріш сорттарының морфогенетикалық белгілерін анықтау	84

СЕКЦИЯ 4. ПРОБЛЕМЫ СОВРЕМЕННОЙ БИОТЕХНОЛОГИИ

Абекова А.О., Юлдашева Г.А., Володина Г.В., Разиева К.Д. Изучение противоопухолевой активности координационного соединения иода	85
Айсина Д.Е., Жабаева А.А., Даулетова А.А. Взаимодействие miRNA С mRNA гена <i>E2F1</i>	85
Айтбасова Д.Б. Оптимизация регламента микроклонального размножения клубники (<i>Fragaria sp.</i>)	85
Акылбай А.К., Ақылбекова А.И. Высота и сухая масса <i>Trifolium pratense</i> L. при внесении биогумуса и инокулюма грибов <i>P. Trichoderma</i> и Арабискулярных Микориз в условиях модельного эксперимента	86
Альшукрова А.А. Разворботка технологии микроклонального размножения форма тау-сагызы (<i>Scorzoneroides tau-saghyz</i> Lipsch. et G.G. Bosse) с высоким содержанием натурального каучука	86
Аманжол Г., Нұрадилла М., Нұртазаева Г. Онтостік Қазақстан облысының термальды сұларын микробиологиялық зерттеу	86
Әбі М.А., Жоламанова С.Ж., Жанжигитова Ж.А. Пополнение коллекции картофеля <i>in vitro</i>	87
Әйтбекова А.М. Сүт сарсысу негізінде кешендірлген фитошырын алу және оның құндылығын арттыру жолдарын қарастыру	87
Әзес С.Е. Выделение возбудителя Черной ножки картофеля и изучение патогенеза возбудителя в лабораторных условиях	87
Әмир А.Б., Біләз Г.А., Уалиева П.С. Комірсүтектотырышу микроорганизмдер негізіндегі биосорбенттің белсенділігін зерттеу	88
Әубекір Н.А., Сапархан Е.С., Дарменқұлова Ж.Б. Мұнай кенорны микрофлорасының максатты белсенділігін зерттеу	88
Abdikarim A.S., Yesimurat A., Abilova A.E. Construction of culture medium for cultivation of <i>Lactobacillus</i> and yeast association optimization of technological parameters of probiotic dietary supplements	88